

Mødet den 22. April 1909.

Fraværende: Fru Krarup, Marinus Petersen og Samuelson.

1. (J. Nr. 51—1909). Skrivelse fra Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse om, at den paatænker at oprette en **Tuberkulosestation** i Aarhus.

Laursen kunde som midlertidig Formand for den herværende Kreds af Nationalforeningen meddele, at Tanken om at oprette en Tuberkulosestation i Aarhus i nogen Tid havde været under Overvejelse. Det var Meningen at knytte en Mand eller Kvinde, der havde særligt Kendskab til Tuberkulosepatienters Pleje, til Stationen og iøvrigt stille denne til Raadighed for Lægerne, naar det gjaldt om at afsondre mindre bemidlede Patienter. Der vilde blive stillet 1100 Kr. til Raadighed for Stationen, og denne Sum kunde nok slaa til, da det kun drejede sig om at udrede Lejeafgift for Lejligheden, Løn til Plejeren og nogle mindre Bidrag. En anden Tanke, der ogsaa var oppe, men som dog endnu kun kunde nævnes som en Fremtidsplan, gik ud paa at oprette et Slags Optagelseshjem for enligstillede Mænd, der ikke kunde finde Plads paa Hospitalet og ikke var saa raske, at de kunde deltage i nogen Virksomhed. Den Slags enlige Folk var der ikke

faa af, og de var i Virkeligheden fuldstændig husvilde, saa der var ret god Brug for et saadant Hjem.

M o u s t e n bekræftede, at der var stor Trang til et saadant Hjem, hvor disse enlige Personer, af hvilke der nu var en Del paa Hospitalet, kunde sysselsættes noget, saaledes at de bedre kunde føle sig tilfreds. Det skulde derfor glæde ham, om Nationalforeningen vilde oprette et saadant Hjem her.

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 43—1909). Skrivelse fra Indenrigsministeriet angaaende det af Byraadet i Mødet den 12. Nov. 1908 vedtagne **Reglement for Pensionering af Aarhus Kommunes Embeds- og Bestillingsmænd, deres Enker m. m.** saalydende:

»I Anledning af det med Amtets paategnede Erklæring af 20. November f. A. modtagne Andragende, hvori Aarhus Byraad anholder om Stadfæstelse paa det hermed tilbagefølgende Udkast til Reglement for Pensionering af Aarhus Kommunes Embeds- og Bestillingsmænd, deres Enker m. m., skulde man efter stedsfunden Brevveksling med Justitsministeriet, Ministeriet for offentlige Arbejder og Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet til Efterretning og videre Bekendtgørelse tjenstlig melde, at Stadfæstelse vil blive meddelt, naar der i fornævnte Udkast foretages følgende Ændringer:

i § 7, 4. Linie ændres § 2 til § 3,

i § 15, 3. Linie indføjes efter Lov af 7. Jan. 1898 Lov Nr. 151 af 27. Maj 1908 og i samme § sidste Linie ændres Ordet »Lov« til »Love«,

i § 17, 1. Linie indføjes efter Ordene »til enhver Tid« »med Samtykke af Indenrigsministeriet«, og i samme §, Linie 7—8 udgaar

Ordene: »og dermed har det sit Forblivende« og i Stedet for sættes: »De af Byraadet trufne Afgørelser kunne indankes for Indenrigsministeriet.«

Ministeriets Ændringer tiltraadtes.

3. (J. Nr. 61—1909). Følgende Forslag til **midlertidig Tilføjelse til Beværtervedtægten** i Anledning af Landsudstillingen tiltraadtes:

»Saalænge Landsudstillingen i Aarhus 1909 holdes aaben, kan der — udenfor den ved fornævnte Vedtægt fastsatte Begrænsning — i det Omfang, som det ifølge derom fra Landsudstillingens Bestyrelse afgiven Erklæring maa anses fornødent for Udstillingen, meddeles Borger-skaber, der hjemle Udøvelsen af Beværtningsnæring paa Udstillingens Terrain.«

4. (J. Nr. 29—1909). Indstilling fra Kasseudvalget om **Opslag af Stillingen som Kæmner.**

Formanden meddelte, at der fra Havneudvalget var sket Henvendelse om at udskille Havneregnskabet fra Kæmnerstillingen. Kasseudvalget mente imidlertid ikke, at Kæmnerens Løn derfor burde gøres mindre end 4000 Kr., idet Stillingen var ret ansvarsfuld og fordrede Kyn-dighed i Bogholderi, ligesom det almindeligvis ønskedes, at Kæmneren var Jurist. Kæmnerens Arbejde som Havnekasserer var desuden ikke af noget betydeligt Omfang, og Udvalget, som var bange for, at der ikke skulde melde sig tilstrækkeligt kvalificerede Ansøgere, hvis Lønnen blev mindre end 4000 Kr., maatte derfor indstille, at Stillingen som Kæmner opsloges ledig med Tilføjende om, at Havnekassererforretningerne kan udskilles fra Stillingen, men at dette ikke vil medføre nogen Nedgang i Indtægterne.

Simonsen forekom det, at man ved at

følge Forslaget vilde komme til at foretage en unødvendig Ændring i Lønregulativet. Det vilde have været en anden Sag, hvis det var en helt ny Ordning, der skulde indføres, men Forholdet blev meget nøje overvejet, da Lønregulativet blev dannet. I dette var det udtrykkelig anført, at de 800 Kr. som Havnekasserer var udenfor den ordinære Løn, der altsaa var 3200 Kr. stigende til 4000 Kr. Da man den Gang kunde overse Stillingen, var det meget mærkeligt nu at sige, at Kæmneren skulde have lige meget, selv om det Arbejde, der repræsenterede de 800 Kr., blev skilt fra. Kæmneren behøvede desuden heller ikke at være Jurist; et fornuftigt Menneske, der forstod sig noget paa Regnskabsvæsen, kunde meget godt overtage Stillingen. En Løn af 3200 Kr. stigende til 4000 Kr. kunde heller ikke kaldes særlig lav, og med den vilde Kæmneren komme til at rangere med Bygningsinspektøren, Politiaffistenten og flere.

J a k o b J e n s e n var fuldt ud enig med Hr. Simonsen. Indstillingen vilde betyde en Forandring i Lønregulativet, og han kunde derfor kun tilraade at stemme imod.

F o r m a n d e n gjorde gældende, at der for saa vidt ingen Forandring skulde foretages i Lønregulativet, som der i dette intet stod om de 800 Kr. som Havnekasserer. Det var ganske rigtigt, at Forholdet var blevet oplyst for Lønudvalget, og Taleren skulde ogsaa ganske henstille Sagen til Byraadet, men han ansaa det for sin Pligt at gøre opmærksom paa, at der næppe vilde komme kvalificerede Ansøgere, hvis Lønnen sattes lavere end 4000 Kr. Det var ganske vist ingen Nødvendighed, at Kæmneren var Jurist, men da han skulde administrere Kommunens Formue og Ak-

tiver, vilde juridisk Kundskab dog være særdeles heldig for ham.

Jakob Jensen mente, at Kæmnerens juridiske Kundskab ikke havde forhindret, at flere af Kommunens juridiske Dokumenter ikke var blevet saa gode, som de burde være.

Simonsen ansaa det for en Fejl, at de 800 Kr. ikke var opført i Lønregulativet som Løn for Arbejdet med Havnekassen; de havde imidlertid i sin Tid været anført, men maatte saa vel være faldet ud. Det vilde være Uret mod den gamle Kæmner at give den ny 800 Kr. mere for det samme Arbejde. Han vilde foreslaa, at Lønnen sattes til 3200 Kr. stigende til 4000 Kr.

Formanden maatte, hvis Indstillingen blev forkastet, forbeholde sig at faa Sagen tilbage til Kasseudvalget, da der saa maatte foretages en Ændring i Lønregulativet, efter som dette ikke havde nogen Lønklasse med den af Hr. Simonsen foreslaaede Lønning.

Indstillingen forkastedes; Sagen udsattes.

5. (J. Nr. 221 --1908). Andragende fra »**Aarhus elektriske Sporvej**« om Tilladelse til at forlænge Vigesporet paa Skovvejen indtil Nr. 99.

Fra Brolægningsudvalget forelaa Indstilling om at meddele Tilladelsen paa følgende Vilkaar:

1) Rabatten mellem østre Rendesten og nærmeste Spor brolægges.

2) Der anbringes Langskifter langs Skinnerne.

3) Der anbringes de efter Brolægningsudvalgets Skøn fornødne Afvandingskasser.

4) Alle overflødige Spor, Master m. m. fjernes.

5) Brolægningsudvalget bestemmer de Højder, i hvilke Skinnerne skulle lægges, og Selskabet skal være forpligtet til at opbryde og omlægge Chausseen i saa stor Udstrækning, som

Brolægningsudvalget skønner nødvendigt, for at opnaa et smukt Vejprofil efter Skinnelægningen.

6) Hele Arbejdets Udførelse er underkastet Brolægningsudvalgets Kontrol, hvis Bestemmelser uvægerlig skulle følges. For Skinnelægningen, Sporkrydsninger, Hjertestykker og alle øvrige Details ved Sporanlægget saavel som for Anbringelse af Sten langs Skinnerne skulle de ved det første Anlæg approberede Tegninger og Profiler samt stillede Betingelser gælde.

7) Vedligeholdelsen af de i Anledning af den ønskede Sporudvidelse opbrudte og istandsatte Vejarealer paahviler Sporvejsselskabet i 1 Aar efter at Istandsættelsen foreløbig er godkendt af Brolægningsudvalget.

8) Samtlige ved Sporvejsudvidelsen foranledigede Udgifter udredes af Sporvejsselskabet.

Jul. Andersen ønskede oplyst, hvorfor Selskabet ikke søgte Tilladelse til at forlænge Sporet helt ned til Østbanetorvet, da Gadens nederste Del var lige saa bred som dens øverste, og da det store Publikum var interesseret i at blive fri for de evindelige Lapperier, der var til stor Gene for Trafikken. Selskabet havde ikke eksisteret i meget mere end et Aars Tid, før det begyndte at forlænge Vigesporene, og det havde fortsat siden. Han kunde ikke tro, det var Penge-spørgsmaalet, der var det afgørende.

Magnus Nielsen kunde tænke sig, at Selskabet ansaa den nu projekterede Forlængelse for tilstrækkelig for de nuværende Trafikforhold. Den Fremgangsmaade, som Selskabet anvendte, var sikkert ikke den billigste, saa der maatte være andre Grunde end pekuniære til den. Han vidste ikke, hvorfor Selskabet ikke vilde forlænge Sporet

helt ned til Østbanetorvet, men han troede ikke, Grundejerne vilde være saa glade for at faa Dobbeltspor over det hele, og kunde ikke indse, at Udvidelserne skulde være til nævneværdig Gene.

M o u s t e n haabede, at den paatænkte Forlængelse vilde bedre Forholdene mere end den sidste, der havde bevirket, at Vognstyrerne ikke kunde overholde Køretiderne. Han anbefalede at bevilge Andragendet, men samtidig henstille til Selskabet at forlænge Sporet helt ned til Østbanetorvet.

J u l. A n d e r s e n gjorde opmærksom paa, at der, hvis Vigesporet nu blev forlænget ned til Østbanetorvet, vilde være Dobbeltspor fra Endestationen paa Trøjborgvej til midt i Knudrsgade. Skønt Gaderne enkelte Steder var ret smalle, kunde der godt være Dobbeltspor næsten overalt. Det var afgjort, at de evindelige Lapperier var til stor Ulempe for Publikum.

Indstillingen vedtoges, idet det henstilledes til Selskabets Bestyrelse at forlænge Vigesporet til Østbanetorvet.

6. (J. Nr. 60—1909). Den foreliggende Indstilling fra Skolekommissionen om, at **skoleinspektøren fremtidig benævnes Skoledirektør**, vedtoges.
7. (J. Nr. 40—1909). Indstilling fra Slagtehusudvalget om Opførelse af en **Hegnsmur** langs Strandvejen.

S i m o n s e n meddelte, at Udvalget nu nøje havde overvejet de forskellige Forslag, men vedblivende var af den Anskuelse, at en Mur vilde være haade mest formaalstjenlig og rentabel. Man havde i Forvejen tænkt sig et Jernstakit, men opgivet dette som mindre praktisk og dyrere, hvad de nu foretagne Undersøgelser bekræftede. Saavel Mur som Jernstakit vilde koste ca. 45 Kr. pr. lø-

bende Alen, men det sidste vilde desuden kræve en Undermur, og dertil kom, at Afstanden vilde blive ca. 45 Alen større, hvis der skulde Stakit, idet man ikke godt kunde afbryde dette ved Administrationsbygningens sydvestlige Hjørne, men maatte fortsætte det uden om dennes Have, hvilket vilde koste ca. 1500 Kr. Hvis man derimod valgte Mur, kunde man nøjes med at lade denne gaa til Administrationsbygningens sydvestlige Hjørne og anbringe det gamle Stakit om Haven indtil Jægergaardsvejs Forlængelse, idet der efter Arkitektens Mening nok kunde komme saa meget brugbart Stakitværk ud af det gamle. Muren vilde endvidere ikke behøve nogen Vedligeholdelse, hvorimod Stakittet maatte males hvert andet Aar, hvilket vilde koste ca. 120 Kr. Hvis Slagtehusets Virksomhed fremtidig skulde gaa frem i samme Forhold som i de sidste Aar, vilde det snart blive nødvendigt at indrette flere Folde, og det kunde let lade sig gøre, hvis der var Mur. Desuden var der i Øjeblikket stor Trang til et Cykleskur og et Oplagsskur for Emballage, og disse kunde let indrettes med Muren som Baggrund. Alt tydede altsaa paa, at Mur vilde være det billigste. Den væsentligste Indvending, der var gjort, var, at en Mur vilde udelukke Offentlighedens Kontrol med, hvad der foregik paa Slagtehusets Grund, men denne Frygt var dog vist malet med lidt mørkere Farve, end der var Aarsag til, idet det kun var Aflæsningen af de Kalve og Svin, der skulde i Foldene, der kunde følges. Fra de overfor liggende ret høje Bygninger vilde der desuden altid være godt Overblik over Pladsen. Udvalget skulde derfor anbefale at opføre en Mur. Bekostningen var anslaaet til at 5400 Kr., men vilde maaske dog blive lidt større, da det brugbare af det gamle

Stakit skulde repareres og opstilles uden om Administrationsbygningens Have.

Jakob Jensen havde først tænkt paa, om Grunden til, at Udvalget ønskede Mur, skulde være, at Kalvene eller Lammene vilde springe over Hegnet, men var ved nærmere Eftertanke kommet til det Resultat, at det vist var Slagterne, der vilde springe over. Han skulde derfor give Udvalget det Raad at sætte Slagterne i Karantæne i nogen Tid, hvis de ikke var, som de burde være. Der ved vilde der komme god Orden. Muren kunde spares, og Administrationen vilde blive betydeligt lettet. Det var ikke mange Dage siden, at en Slagter havde forbrudt sig mod Reglementet ved at slaæ et stort Dyr for Panden med Økse i Stedet for at dræbe det ved et Skud, men hvis Udvalget, naar saadant Brud paa Reglementet skete, vilde forvise vedkommende en Tid fra Slagtehuset, skulde Reglementet nok blive overholdt. Af Hensyn til de omboende vilde det sikkert have været heldigere, om Udvalget havde tænkt paa at lægge Foldene længere tilbage fra Vejen, enten mod Øst eller mod Syd. Slagtehusvirksomheden medførte nemlig ilde Lugt, og værre endnu var den evindelige Brølen fra de Dyr, der stod i Foldene. Et langt billigere Jernstakit end det projekterede vilde kunne gøre god Tjeneste. Da Udvalget imidlertid var enig, var der vist intet at gøre, men han skulde dog anbefale at stemme imod Indstillingen.

Simonsen meddelte, at Forholdet angaaende Foldenes Plads og Uroen fra dem var overvejet af Udvalget, som imidlertid var kommet til det Resultat, at der ikke var Grund til nogen Ængstelse, særlig da Indgangene til Foldene kom til at vende fra Vejen, og da der lige overfor ikke fandtes andre Bygninger uden en enkelt Villa,

der endda var temmelig langt borte. Med Hensyn til Foldenes Beliggenhed maatte det erindres, at det var det gamle Byraad, der havde besluttet at opføre Foldene, at der allerede var foretaget adskillige Forarbejder, og at der ikke var Plads andre Steder. Han maatte endnu engang anbefale Indstillingen.

Formanden gik ud fra at Beløbet skulde tages af Laan.

Indstillingen vedtoges med 6 Stemmer mod 5. Udgiften afholdes af Laan.

8. (J. Nr. 41—1909). Indstilling fra Slagtehusudvalget om Bevilling af 2000 Kr. til Indretning af **Lokaler for Mælkelaboratoriet** og 600 Kr. til Udvidelse af et Halvtag paa Slagtehuset. — 2. Behandling.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 45—1909). Fra Sundhedskommissionen forelaa følgende Forslag til Tillæg til den under 6. Maj 1901 stadfæstede Sundhedsvedtægt for Aarhus Købstad angaaende **Beskaffenheden og Indretning af Beværtningslokaler:**

§ 1.

Alle Lokaler, hvori drives nogen Art af Beværternæring, ere undergivne Sundhedskommissionens Tilsyn.

Intet Lokale maa herefter tages i Brug til saadan Næring, forinden det er godkendt af Sundhedskommissionen i Henhold til denne Vedtægts Bestemmelser.

Denne Regel gælder ogsaa overfor Lokaler, der tidligere have været benyttede til saadan Næring, naar der er forløbet 1 Aar siden denne Benyttelse.

§ 2.

De Fordringer, der maa fyldestgøres af Lo-

kalor, der skulle godkendes efter § 1, ere følgende:

a) I enhver Beværtning skal der være et for alle Gæster tilgængeligt Gæstelokale, hvis Størrelse skal være mindst 300 Kvadratfod. I dette Lokale maa spanske Vægge eller lignende Skillerum kun anbringes vinkelret paa Lokalets Vægge og saaledes, at de ikke berøve det nogen Tilgang af Lys eller Luft; de maa ikke have nogen større Højde over Gulvet end 3 Alen, og der skal stedse i Lokalets Midte blive et sammenhængende Rum af mindst 250 Kvadratfods Størrelse, frit for alle Adskillelser. Dele af Lokalet, som udskilles paa nævnte Maade, maa ikke dækkes af Portierer eller lignende.

Intet Lokale, der benyttes som Gæstelokale, maa have et mindre Gulvareal end 100 Kvadratfod.

Loftshøjden i samtlige Gæstelokaler skal være mindst 9 Fod.

I hvert enkelt Gæstelokale skal Vinduernes udækkede Glasflade være mindst $\frac{1}{10}$ af Lokalets Gulvareal, og mindst $\frac{1}{5}$ af den saaledes foreskrevne Glasflade skal være til at aabne til det fri. Hvor dette paa Grund af Vinduernes Beskaffenhed ikke er muligt, skal der i det paa-gældende Lokale anbringes mekanisk Ventilator.

b) I alle Beværtningslokaler skal Gulvet være af eller beklædt med et for Fugtighed uigennemtrængeligt Stof. Væggene skulle være oliemalede eller beklædte med Stof, som kan vadskes. Hvor Lofterne ikke ere beklædte med et for Fugtighed uigennemtrængeligt Stof, skulle de hvidtes 2 Gange aarlig og i det hele holdes rene.

c. Beværtningslokaler i Bygninger maa ikke indrettes i Kældere, og kun i Forhuse alene eller i Forhuse og dermed sammenbyggede Side- eller Baghuse, saafremt samtlige Beværtningslokaler udgøre en samlet Lejlighed.

d) De til Beværtningslokaler hørende Økonomirum saasom Køkkener, Opvaskerum og andre Rum, der indrettes til Opvarmning og Kogning, skulle have en Loftshøjde af mindst 4 Alen og fyldestgøre de i foranstaaende Post a 4. Stykke samt for Køkkeners Vedkommende tillige 2. Stykke stillede Fordringer. Forsaavidt de findes i Kælderetager, skulle de fyldestgøre de Fordringer, som Bygningsvedtægten stiller til Beboelseskældere.

e) Latriner og Pissoirer i umiddelbar Forbindelse med Beværtningslokaler skulle være adskilte fra disse ved et Forrum med selvluukkende Døre; de skulle have direkte Adgang til Lys og Luft ved Vinduer, der ere til at aabne, og skulle iøvrigt indrettes efter Sundhedskommissionens Forskrifter.

§ 3.

Saaframt Lokaler, der inden denne Vedtægts Ikrafttræden med lovlig Adkomst ere tagne i Brug til Beværtningsdrift, vise sig at frembyde mangelfulde Forhold, med Hensyn til tilbørlig Adgang for Lys og Luft eller i det hele med Hensyn til Sundhed og Renlighed, kan Sundhedskommissionen forlange foretaget Forbedringer af saadanne Forhold og, saafremt de ikke lade sig fyldestgørende udføre, forbyde Brugen af Lokalerne til Beværtningsdrift.

Naar 10 Aar ere forløbne fra denne Vedtægts Ikrafttræden, komme dens foranstaaende Bestemmelser ogsaa til Anvendelse paa Lokaler,

der lovlig ere tagne i Brug til Beværtningsdrift inden dens Ikrafttræden.

§ 4.

Beværtningslokaler med tilhørende Økonomi-
rum, Latriner og Pissoirer skulle holdes tilbør-
lig rene.

§ 5.

Beværtningslokaler maa ikke benyttes til
Soverum.

Disse Bestemmelser træde fra den
i Stedet for § 71 i Aarhus Sundhedsvedtægt af
1901.

Formanden erindrede om, at Forslaget i
sin Tid var blevet henvist til et særligt Udvalg,
(se Forh. A. 1907—08 Side 89) der havde givet
det en meget grundig Behandling. Sundhedskom-
missionen havde i det væsentlige tiltraadt Udval-
gets Ændringer, og Forslaget forelaa nu i en fra
den tidligere noget afvigende Skikkelse. Han an-
befalede at henvise Forslaget til et Udvalg.

Forslaget henvistes til et Udvalg bestaaende
af Formanden, Jakob Jensen, J. C. Petersen og
Samuelson.

10. (J. Nr. 24—1909). Andragende fra **Arbejdernes
Byggeforening** om Tilladelse til Af- og Tilgang i
Kommunens Pant:

»For at kunne give Besidderne af Bygge-
foreningens Huse Nr. 25, 27, 29 og 31 ved Øst-
boulevarden Skjøder fra April Flyttedag d. A.
tillader Bestyrelsen sig ærbødigst at andrage om,
at disse Ejendomme maa udgaa af det ved
Skadesløsbrev af 27. Juni 1891 givne Pant
i Anledning af Kommunens Garanti for For-
eningens Laan af 1891 i Statskassen.

I Stedet for disse Ejendomme, der ere an-
skaffede for tilsammen 34600 tilbyder Forenin-

gen at give Kommunen Pant i Hus Nr. 12 ved Kirkegaardsvej Matr. Nr. 1126 g og 1420 bd, hvis Anskaffelsespris er 5500 Kr. Dette Beløb i Forbindelse med de betalte Afdrag paa Laanet giver Kommunen omtrentlig samme Sikkerhed.

Saaframt det ærede Byraad giver Samtykke til denne Af- og Tilgang i Pantet, vil dette her-
 efter udgøre:

1)	5 Stk. Obligationer med 1. Prioritet i Ejendommeue Nr. 5, 7, 9, 11 og 15 i Bruns- gade til samlet Paalydende	Kr. 17500
2)	1 » Obligation med 1. Prioritet i Ejendommen Fredericia- gade Nr. 1	» 6000
3)	8 » Obligationer med 1. Prioritet i Ejendommene Nr. 3, 19, 21, 25, 27, 29, 35 og 39 Fredericiagade	» 28000
4)	Ejendommene Nr. 3 og 5 ved Sand- gravvej, hvis Anskaffelsespris er	» 24000
5)	Ejendommen Nr. 14 ved Kirke- gaardsvej, hvis Anskaffelsespris er	» 13500
6)	Ejendommen Nr. 12 ved Kirke- gaardsvej, hvis Anskaffelsespris er	» 5500
		Kr. 94500

Den omhandlede Gæld til Statskassen er i December Termin 1908 nedbragt til 77347 Kr. 49 Øre.«

Tilladelsen meddeltes.

11. (J. Nr. 35—1909). Regnskabet for **Jens Gjeding Ormslevs Legat** for 1908 gik til Revision.
12. (J. Nr. 49—1909). **Snekastningsregnskabet** for 1908—09 gik til Revision.

13. (J. Nr. 56—1909). Andragende fra Aarhus Cigarhandlerforening om **Tilladelse til at holde aabent efter Kl. 8 Aften** under Landsudstillingen.

Formanden oplyste, at Kommunalbestyrelserne i København og Købstæderne ifølge Loven af 19. Juni 1908 ved en af Indenrigsministeriet stadfæstet Vedtægt kunde tillade Cigar- og Tobakshandlere at sælge Tobak, Cigarer og Cigaretter fra Kl. 8 til Kl. 11 Aften, naar vedkommende ikke i den Tid benyttede anden Medhjælp end Hustru og Børn. Byraadet havde i sin Tid afslaaet et lignende Andragende om en saadan Vedtægt, men af Hensyn til Udstillingen kunde der maaske være Tale om at gaa med, hvad han iøvrigt ganske skulde henstille til Raadet.

Mikael Johansen mente, at Sagen burde henvises til et Udvalg. Der vilde efter Forlydende komme et lignende Andragende fra Beværterne, og der kunde nok være Grund til under Udstillingen at ændre de gældende Bestemmelser noget.

Formanden havde intet imod at henvise Andragendet til et Udvalg, der maaske tillige kunde bemyndiges til at gøre Indstilling angaaende et eventuelt Andragende fra Beværterne. Man kunde jo imidlertid udsætte Sagen i 8 Dage og se, om Beværternes Andragende kom.

Jul. Andersen vilde være meget betænkelig ved at afvige fra Loven for en enkelt Klasse næringsdrivendes Skyld. Naar Beværterne, der om Sommeren kunde holde aabent til Kl. 12, nu ogsaa vilde have længere Aabningstid, vidste man snart ikke, hvor man kom hen. Han vilde baade tale og stemme imod at give Tilladelsen.

Formanden skulde i Anledning af Bemærkningen om at begunstige en enkelt Klasse gøre opmærksom paa, at der ikke var Tale om at gøre

andet, end hvad der laa i Loven, hvorefter kun Cigarhandlere kunde opnaa Tilladelsen.

M i k a e l J o h a n s e n foreslog at nedsætte et Udvalg.

J a k o b J e n s e n fandt ikke Anledning til at give Cigarhandlerne Lov til at handle efter Kl. 8 mere end Detailhandlerne. Det var ret mærkeligt at se de handlende, der gennem en Aarrække havde arbejdet for Lvgivning paa Aftenlukningens Omraade, nu søge om Forandringer.

J a c o b s e n kunde godt gaa med til at give Cigarhandlerne den ønskede Tilladelse. Disse handlende betjente som Regel selv deres Forretninger, og de vilde selv under Udstillingen faa store Udgifter, saa det var rimeligt, at de ogsaa fik noget Udbytte af denne. Han kunde anbefale Andragendet.

F o r m a n d e n gik ud fra, at det eventuelle Udvalg fik Bemyndigelse til ogsaa at behandle det Andragende fra Beværterne, der formentlig maatte komme.

Andragendet henvistes til et Udvalg bestaaende af Formanden, Jacobsen, Jakob Jensen, Mikael Johansen og Laursen.

